

Samla på uppmuntran

Livet är fullt av avskedstaganden, så också ett skrivarliv. Det är dags för mig att skriva min sista Correkrönika. Därmed också läge att fundera över vad det är jag velat säga till mina läsare under de närmare sju år som jag haft nöjet att medarbeta på denna sida. Partipolitisk är jag ju inte, det vet ni som läst mig. Snarare tror jag på tvärpolitiken, ett samarbete över gränser för att göra livet bättre och jorden till en uthärdlig plats. Jag tror på samspel och samarbete, något som faktiskt möjliggörs av de interaktiva medier som för många i dag är självklara.

Men samspela med sina läsare eller sin publik, det har författare och konstnärer alltid kunnat göra. En som kunde var Helga Henschens, konstnär, författare och "alltid Rebella" för att citera ur en av hennes boktitlar. Hon kunde förena ett brinnande patos med humor och lekfullhet. Vid över femtio års ålder fann hon en ideologisk hemvist i socialdemokratien men någon särskilt renlärig sosse blev hon nog aldrig, däremot en konstnär som satte färg på valrörelserna med sina rebeller, hennes tecknade alter ego med indianfjäder i pannan. På samma sätt införde hon humor i den stundtals gravallvarliga freds rörelsen med samma Rebella som fortfarande illustrerar Kvinnor för freds tidning.

Helga dog för sju år sen och för att inte hon likt många andra skapande kvinnor ska försvinna i historiens glömska gör sällskapet Helga Henschens Vänner stora insatser för att påminna om denna originella konstnärs bidrag till vår självförståelse, nu senast med en liten citatbok i fickformat med titeln *Uppmuntringar* (red Berit Skogsberg)

"Någon särskilt renlärig sosse blev hon nog aldrig, däremot en konstnär som satte färg på valrörelserna"

och illustrerad med Helga Henschens egna teckningar. Jag ber att få bjuda på några av citaten ur den, hämtade ur hennes *Rebellaböcker*, till eftertanke och uppmuntran i ett ofta pessimistiskt offentligt samtal:

Det finns för lite uppmuntran i världen. Jag samlar på uppmuntran. Jag samlar på mod och civilkurage.

Den som säger att krig är oundvikligt går fiendens ärenden.

Att vara tvärsäker är att vara korrad.

Utan mina medmänniskor är jag ingen. Utan inspiration av andra människor, utan vänskap är jag en torr kvist.

Aldrig sluta att förundras. Bevara din nyfikenhet, bevara din förvåning.

Vi måste forma en framtidsbild av våra vildaste förhoppningar.

Till mig liksom till många andra som vänder blad i sina liv säger Helga:

Alltid vara beredd till uppbrott men

aldrig förlora färdriktningen.

Och till oss som passerat pensionsstrecket och fruktar för upplevelsen av överblivenhet:

Jag är inte rädd för att bli gammal. Jag ser det som en utmaning. Är lite nyfiken.

Låt mig till slut komma med en egen trosbekännelse, tron på journalistiken, så ofta ifrågasatt. Jag gör det i form av en bön som jag blev ombedd att bidra med till Drottning Silvias bönbok som gavs ut i höstas på Verbums förlag. Kunde jag formulera Journalistens bön? Frågades det. Jag tvekade länge men sen skrev jag så här:

Gud, jag vet inte om du finns.

Tvivlet är ju en hederssak i mitt yrke.

Ändå vill jag be dig:

Lär mig skilja väsentligt från oväsentligt.

Lär mig lyssna, inte bara påstå.

Lär mig förstå och tillstå att jag ibland har fel.

Lär mig se människan i dem jag möter.

Och skydda alla mina yrkesbröder och -syster

som tar strid för de utsatta.

Tack för mig och God Jul!

AMI LÖNNROTH
ami@bibliobi.com

En av Helga Henschens Rebeller.